

[Christmas Møller.]

slag kun vedrører den Erstatning, der kan gives en Butikslejer, som ubilligt er opsagt —, kan indankes for Højesteret. Vi tror, at en Lovbestemmelse som den her foreslaaede vil betyde, at der vil blive meget faa Sager. Ser vi paa Stillingen, som den er i Øjeblikket, saa tror jeg ogsaa nok, jeg tør sige, at enhver Ejer for Tiden gør, hvad han overhovedet kan for at bevare den Butikslejer, han har, saa længe som overhovedet muligt. Vi stiller endvidere Forslag om, at i de Tilfælde, hvor Lejeren dør før Lejemaalets Udløb, kan Voldgiftsretten afgøre, om visse nærmere Arvinger kan fortsætte Lejemaalet i den for Lejemaalet aftalte Tid.

Vi mener med disse Ændringsforslag, om Beskyttelse imod ubillig Behandling fra Ejers Side over for Lejer — og jeg gør atter opmærksom paa, at Oplysninger er ikke givet os i Udvalget, om saadan Udnyttelse finder Sted —, om langvarige Lejemaal, om skriftlig Kontrakt, der vil blive det normale, men som naturligvis i Kraft af Kontraktfrihedens Grundsætning skal kunne fraviges, at have skabt Retsregler for Forholdet mellem Lejer og Ejer, som enhver god og anstændig Grundejer paa Forhaand vil opfylde. Men saaledes skal Lovregler efter min Opfattelse ogsaa være. Vi mener, at der herigennem kun vil blive Indgreb, i Modsætning til Regeringens Forslag, i de Tilfælde, hvor Misbrug kan tænkes at finde Sted. Vi mener kort sagt, at vi med Hensyn til Butiksbeskyttelsen har skabt et Sæt Retsregler, som betyder — for det Tilfælde man vil udnytte en dygtig Butiksindehavers Skabelse af en Kundekreds ved Opsigelse —, at man da ogsaa kan beskytte ham, men kun paa det Grundlag, vi hele Tiden har hævdet i dette Forhold som i andre Forhold maatte være Grundlaget, at der vel kunde tænkes Beskyttelse, vel normale Retsregler, vel en vis Ordning, men kun paa det Grundlag, at til syvende og sidst maatte det være Ejeren, som havde Retten til sin Ejendom, og ikke andre.

Paa dette Grundlag mener vi, at vi gennem dette dobbelte Sæt Ændringsforslag, dels den helt nye Affattelse af Husleje-loven, dels Ændringerne til Butiksbeskyttelsen, har skabt det rimelige Grundlag for fremtidig Lovgivning paa dette Omraade, saaledes som de økonomiske Forhold maatte betinge det. Og naar der ikke er blevet Forhandling om denne Sag, saa afviser vi at være dem, der har Ansvar for herfor, saa er det en stakkels forpjuksket Radikalisme,

som ogsaa skulde have et Par Fjer i Hatten, der har Ansvar for.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller endte sin Tale med en Henvisning til, at den Forhandlingsmulighed, som maaske var til Stede, ikke var blevet tilstrækkeligt udnyttet i Udvalget. Jeg maa have Lov til at sige, at Udvalget begyndte sit Arbejde den 21. Januar, sluttede det en god Maaned efter; sluttede det paa et Tidspunkt, hvor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller endnu ikke havde været i Stand til at forme sine Ændringsforslag. Adspurgt i Udvalget, om der var nogen Mulighed for, at det ærede Medlems Parti vilde gaa med til ufravigelige Regler i Forslaget, svarede det ærede Medlem, at derfor var der ikke megen Mulighed. Naturligvis vilde det ærede Medlem foreslaa det, men der var meget ringe Udsigter til noget andet Resultat end det, det ærede Medlem havde skitseret for os i Udvalget. Paa dette Grundlag, denne saa øjensynlige Afvisning fra Det konservative Folkepartis Side, var det, Udvalget sluttede sit Arbejde. Jeg forstaaer meget godt, at en af allehaande Tvistigheder mellem Partiets Ejere og Lejere lidt forpjuksket Ordfører nu kan komme til det Resultat, at det er bedre at se at lade Sorteper gaa videre, men dette gaar nu engang ikke. Vi har alle i Udvalget oplevet de Kendsgerninger, jeg her peger paa, og det ærede Medlem kommer til at tage Følgerne heraf.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard begyndte sit Indlæg med en Henvisning til, at man stod over for denne Lovgivning, som man havde staaet over for den saakaldte Afviklingslov, der blev givet i 1931, saaledes at man ikke fandt Forholdene i tilstrækkelig Grad krævende nok til at fortsætte de Restriktioner paa Boligomraadet, som de tidligere Love havde været Udtryk for. Jeg har baade i Udvalget og ved første Behandling bestræbt mig for at faa det ærede Medlem Hr. Elgaard til at forstaa, at den Lovgivning, der foreligger i Forslaget her, overhovedet ikke drejer sig om Huslejerestriktioner. Der er i denne Lovgivning ikke nogen som helst principiel Lighed med den Lovgivning, som det ærede Medlem Hr. Elgaard gik med til at afvikle i 1931, ikke anden end en Lighed i Paragraffernes Udseende. Denne Lovgivnings principielle Indhold, Ordningen af Retsforholdet mellem Ejer og Lejer paa almindelig Vis, som man ordner andre Retsforhold, er virkelig noget helt andet end den